

Formanden:

Tak til fru Marianne Jelved. Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Hensigten med en politisk debat er jo at skabe klarhed, og på den måde synes jeg at debatten i dag har været nyttig. Den viser, at der er to linjer, om man så må sige, i dansk politik. Der er en linje, vi kender, nemlig Venstres, Dansk Folkepartis og De Konservatives. Vi kender politikområderne, vi kender personerne, vi kender den måde, politikken bliver udøvet på. Så er der et alternativ, hvor man i hvert fald i fællesskab er optaget af fem hovedpunkter. Hvis man skulle opsummere debatten i dag, synes jeg, at det er det, den i høj grad har drejet sig om.

Det ene er en debat om ulighed. Hvordan kan det være, at man i en situation, hvor Danmark er rigere end nogen sinde, vælger at etablere en ny fattigdom i Danmark? Vi får meldinger fra alle humanitære organisationer om en ny, dybere og mere ondsindet fattigdom, end vi har set før. Det mest absolutte mål for den nye fattigdom er mennesker, der bliver sat ud af deres lejlighed. Det tal steg med 41 pct. fra 2005 til 2006.

Kl. 19.55

Det kan godt være, at de mennesker, der rammer, ikke længere henvender sig til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, fordi de anser det for at være nytteløst, fordi de kun får et standardsvar på fattigdommen, og det er, at det skal kunne betale sig at arbejde. Men vi får rigtig mange henvendelser hos os fra mennesker, der ser deres økonomi slået i stykker, fra mennesker, der ser mulighederne for deres børn indskrænket dramatisk, og som spørger: Hvordan kan det være, at et samfund, der er blevet så rigt, som Danmark er blevet de seneste år, fordeler fattigdommen så skævt, at mens de mest velhavende oplever et forbrugerboom, vi næsten aldrig har set magen til, så er der mennesker, der lever i en fattigdom, hvor de ikke har råd til de mest elementære fornødenheder?

Det er det ene sted, hvor et alternativ til den nuværende regering ville føre en anden politik. Vi ville afvikle de lave satser, vi ville satse på, at mennesker skulle have en chance i stedet for at have i fattigdom.

Det andet sted, der skiller for alvor, er diskussionen om den offentlige sektor. Det er rigtigt, at SF er tilhænger af en stærk offentlig sektor – jeg tror, det var fru Pia Christmas-Møller, der gjorde opmærksom på det. Det er helt rigtigt set, og det

har vi heller aldrig lagt skjul på. Derfor har vi fremlagt et investeringsprogram, så vi ikke står tilbage med en nedslidt offentlig sektor.

Hvis man er rundt i landet for at se på institutionerne, vil man se, at det er påfaldende, hvor meget efterslæb der er i forbindelse med vledligholdelse og i forbindelse med investering i nyt inventar – for skolernes vedkommende i investeringer i moderne læresystemer osv. Jeg tror, at rigtig mange oplever et stigende modsætningsforhold mellem deres mulighed for privat at bruge penge og så den offentlige sektor, de møder, og som er nedslidt.

Så har vi brug for en afbureaukratisering af den offentlige sektor. Jeg hørte statsministeren nævne i sin tale, at man vil lave en afbureaukratiseringsreform. Det lyder spændende. Man kunne jo starte med at kigge på de ting, regeringen sammen med Dansk Folkeparti har gennemført de sidste 5 år, så har man et ganske omfattende katalog med områder, hvor man kan få ideer til at afbureaukratisere den offentlige sektor. Selv mennesker, der har været udsat for meget i det offentlige system, har formentlig aldrig nogen sinde været udsat for noget så omfattende som den bureaukratisering, den nuværende regering har gennemført.

Så synes jeg, der er en tendens til hos de borgerlige partier kun at se den offentlige sektor som en udgift. Man taler meget om skattelettelser og dynamiske effekter. Jeg synes, man overser, at det også har en voldsom dynamisk effekt at sikre et offentligt system, der fungerer. Tænk sig, hvis vi i dag havde et offentligt trafiksystem, der gjorde, at folk ikke skulle holde i kø og vente i det omfang, det sker, men i stedet kunne komme frem. Tænk sig den dynamiske effekt, hvis vi i dag havde et uddannelsessystem, så ikke hver tredje forlod en ungdomsuddannelse, inden den var afsluttet. Tænk sig, hvor mange uddannede murere, tømrere, malere og mekanikere osv. vi så kunne have.

Derfor tror jeg simpelt hen, at den borgerlige måde at tænke den offentlige sektor på er gammeldags og hører fortiden til, fordi man kun ser udgifter og ikke ser de dynamiske effekter af den. Det er det andet sted, hvor jeg tror et alternativ ville kunne mødes om en ny politik.

Det tredje hovedpunkt drejer sig om en ny dansk udenrigspolitik. Det er jo tankevækkende, at den danske statsminister og den danske regering er sluppet af sted med som det eneste land i verden og stort set uden en dybdegående kritik at være med til at starte en ulovlig krig